

Dosarul nr. 2ra-1263/19

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud: S. Pleșca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Bulgac, A. Panov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către
Ilie Ivanțoc, reprezentat de avocatul Anatolie Doga,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Ivanțoc
împotriva lui Ilie Ivanțoc cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate
comună în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți,

împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins cererea de apel declarată de Ilie Ivanțoc și s-a menținut hotărârea din 10
august 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 27 octombrie 2017 Maria Ivanțoc s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva lui Ilie Ivanțoc cu privire la recunoașterea dreptului de
proprietate comună în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți, cu
atribuirea în proprietate privată a câte ½ cotă parte ideală fiecărui soț.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că începând cu anul 1991 a trăit în
concubinaj cu Ilie Ivanțoc, ulterior la data de 12 februarie 1993 între Maria
Ivanțoc și Ilie Ivanțoc fiind încheiată căsătoria, înregistrată la Primăria s.
Grigorievca, r-nul Căușeni.

A notat reclamanta că în anul 1992, împreună cu pârâtul au procurat o casă de
locuit din satul Grigorievca, contractul de vânzare-cumpărare fiind perfectat doar
pe numele lui Ilie Ivanțoc, unde au trecut cu traiul, ulterior oficializând relația prin
înregistrarea căsătoriei.

În cadrul înregistrării masive a bunurilor imobile - terenului aferent casei de
locuit, la 28 noiembrie 2001, în timpul căsătoriei, lui Ilie Ivanțoc i-a fost eliberat
titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu atribuirea nr. cadastral
xx, iar casei de locuit și construcțiilor accesorii fiindu-le atribuite numerele
cadastrale xx și xx.

A mai invocat reclamanta că în timpul căsătoriei, din contul mijloacelor ei a
fost efectuată reparație capitală cu reamenajarea și reutilizarea casei de locuit, a

bunului imobil menționat supra, valoarea căruia a sporit simțitor.

Totodată, reclamanta a subliniat că în anul 2009 au fost efectuate lucrări de reparație capitală a interiorului spațiului locativ, și anume s-a schimbat podeaua prin betonarea acesteia, a fost instalat linoleum și laminat în toate odăile, au fost rași și corecțai pereții cu înclaierea tapetelor, s-a reamenajat o sobă nouă, s-a reutilat baia, s-a instalat încălzire autonomă pe gaz cu instalarea unui cazan nou, iar în anul 2010 s-a reutilat și schimbat prin replanificare acoperișul (foile de ardezii și lemnul acoperișului) casei de locuit, s-a schimbat și acoperișul garajului, bucătăriei de vară și șurelor, precum și în anul 2011 a fost acoperită casa pentru încălzire cu folii de penoplast, după care s-a tencuit toată casa, s-au schimbat ușile din interiorul casei, au fost schimbate ferestrele casei, s-a reamenajat ograda casei cu teracotă, s-a instalat o poartă nouă din metal la intrare în gospodărie, s-a schimbat și porțile garajului, s-a reutilat o sobă nouă în bucătăria de vară, s-a instalat în bucătăria de vară teracotă, a fost schimbată ușa și fereastra bucătăriei de vară.

În total pentru efectuarea reparației și reamenajarea casei, au fost investiți aproximativ 210.000 lei.

În același sens, reclamanta a evidențiat că potrivit certificatelor eliberate de BC „Banca de Economii” și BC „Moldindconbank”, Maria Ivanțoc în perioada anilor 2010-2012, în perioada când muncea în Federația Rusă, a transferat pe numele pârâtului suma de 22.600 dolari USD.

Suplimentar reclamanta a relatat că la 23 septembrie 2017, soțul ei Ilie Ivanțoc a alungat-o de acasă, spunându-i că casa îi aparține.

În acest context reclamanta a solicitat recunoașterea bunului imobil, compus din casă, anexă și teren aferent cu nr. cadastrale 2716115.168.01, 2716115.168.02 și 2716115.168, situate pe adresa r-nul Căușeni s. Grigorievca, drept proprietate comună în devălmășie a soților Ilie Ivanțoc și Maria Ivanțoc, determinarea cotelor părți a proprietății comune în devălmășie asupra bunului imobil compus din casă, anexă și teren aferent cu nr. cadastrale xx, xx și xx, situat pe adresa r-ul Căușeni s. Grigorievca, cu atribuirea în proprietate privată a câte 1/2 cotă parte ideală fiecărui soț.

Prin hotărârea din 10 august 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul central s-a admis acțiunea înaintată de Maria Ivanțoc, s-au recunoscut bunurile imobile - casa de locuit, anexă și teren aferent cu numerele cadastrale xx, xx și xx, situate în s. Grigorievca, r-nul Căușeni, drept proprietate comună în devălmășie a soților Ilie Ivanțoc și Maria Ivanțoc, s-au determinat cotele-părți ale soților Ilie Ivanțoc și Maria Ivanțoc în bunurile imobile - casa de locuit, anexă și teren aferent cu numerele cadastrale xx, xx și xx, situate în s. Grigorievca, r-nul Căușeni, a câte 1/2 cotă-parte ideală pentru fiecare soț, s-a încasat din contul lui Ilie Ivanțoc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1245 lei.

Prin decizia din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de Ilie Ivanțoc și s-a menținut hotărârea din 10 august 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

În motivarea soluțiilor sale, instanțele judecătorești ierarhic inferioare cu trimitere la prevederile art. 344, 345 alin. (1), 346 Cod civil și art. 20 alin. (1)-(3), 23, 25 alin. (1) – (3) și 26 alin. (1) Codul familiei, au reținut că imobilele în litigiu

au fost procurate în timpul concubinajului dintre Maria Ivanțoc și Ilie Ivanțoc, situație ce nu generează instituirea proprietății comune în contextul lipsei probelor privind investirea resurselor personale a fiecărui concubin în dobândirea bunurilor respective. Totodată, în perioada căsătoriei părților, Maria Ivanțoc a contribuit din mijloace financiare câștigate la muncă peste hotarele țării la reparația capitală a imobilelor litigioase, unde a locuit împreună cu Ilie Ivanțoc, din ce rezultă că valoarea acestor bunuri a sporit simțitor. Din aceste considerente, instanțele judecătorești au conchis cu privire la temeinicia pretenției reclamantei privind recunoașterea bunurilor imobile – casă de locuit, anexă și teren aferent cu nr. cadastrale xx, xx și xx, situate pe adresa s. Grigorievca, r-ul Căușeni, drept proprietate comună în devălmășie a soților Maria Ivanțoc și Ilie Ivanțoc în cote-părți egale.

La 22 aprilie 2019 Ilie Ivanțoc, reprezentat de avocatul Anatolie Doga, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurentul a reiterat circumstanțele expuse în fața instanțelor ierarhic inferioare, insistând că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea gravă și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, iar concluziile instanței nu se bazează pe probe veridice și suficiente.

În acest sens, recurentul a solicitat casarea deciziei din 24 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La data de 04 iulie 2019, Maria Ivanțoc a depus referință la recursul declarat de către Ilie Ivanțoc, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În susținerea referinței, Maria Ivanțoc a indicat că temeiurile invocate în cererea de recurs nu se încadrează în nici unul din temeiurile prevăzute de art. 432 Cod de procedură civilă. Totodată, consideră că argumentele invocate în cererea de recurs au fost deja examinate de către instanțele ierarhic inferioare, care le-a dat o apreciere corectă și legală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces decizia contestată la 12 martie 2019 (f.d. 165), fiind recepționată de către recurentul Ilie Ivanțoc la 20 martie 2019, fapt invocat de către acesta în cererea de recurs (f.d. 172), precum și confirmat prin plicul anexat la materialele dosarului (f.d.177), iar recursul a fost depus la 22 aprilie 2019.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea dedusă judecății a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care

se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ilie Ivanțoc, reprezentat de avocatul Anatolie Doga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ilie Ivanțoc, reprezentat de avocatul Anatolie Doga ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ilie Ivanțoc, reprezentat de avocatul Anatolie Doga, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță